

Staten og for Kommunerne med deraf følgende Lettelser paa disses Budgetter.

Som man vil vide, fordeles Amtsskatten i Sønderjylland paa anden Maade, end Tilfældet er i det øvrige Land, nemlig paa Kommunerne. Der har af et enkelt sønderjyds Amtmand været rejst Ønske om, at der blev givet Adgang til at øge Beskatningen af fast Ejendom i Forhold til den personlige Skat under Hensyn til de vanskelige økonomiske Forhold i det paagældende Amts Kommuner. Man har fra Ministeriets Side foretaget en Undersøgelse af Spørgsmaalet, og det har vist sig, at i de fire sønderjydske Amter ligger Opfattelserne helt forskelligt, idet de to Amter, Aabenraa og Tønder, har udtalt sig absolut til Gunst for en saadan Adgang til Forøgelse af Beskatningen paa fast Ejendom, altsaa i ganske modsat Retning af den, hvori man ved dette Lovforslag vil gaa, medens de to andre, Sønderborg og Haderslev Amter, lige saa bestemt — i hvert Fald for Haderslev Amts Vedkommende — har udtalt sig derimod. Fordelingsmaaden i de sønderjydske Amter har i de senere Aar paa Grund af Amtsskatternes Højde givet Anledning til ret store Vanskeligheder og til megen Kritik og betydelig Utilfredshed fra Sogneraadenes Side overfor Amtsraadene, idet Sogneraadene ganske naturligt klager over, at Amtsraadene griber saa dybt ind i Sognekommunernes Skatteudskrivning, at den sidste Rest af Bevægelsesfrihed paa Beskatningsomraadet berøves Sognekommunerne.

De Erfaringer, som der er vundet, er altsaa ikke særlig gode, men til Trods herfor mener dog jeg, at man ved en Revision af Amtsbeskatningen maa søge ud ad Veje, som ikke ensidigt lægger Skatten paa Ejendomsbesidderne, saaledes som Tilfældet er nu, jeg kan næsten sige: enten man saa anvender § 50 i Landkommunalloven, eller man ikke gør det, men i højere Grad fordeler Beskatningen ligeligt paa de forskellige Befolkingsklasser under Hensyn til, at Amternes Hovedudgiftsposter, som sagt, ikke længere kan siges at have nogen Tilknytning til Ejendomsbesiddelse, men foranlediges ved Forhold, som er Ejendomsbesiddelsen ganske uvedkommende. Jeg antager ogsaa, at Aarsagen til, at den ærede Forslagsstiller har fremført sit Forslag saaledes løsrevet, som det er blevet, og som det naturligt maatte blive, ikke mindst har været Ønsket om, at Stationsbyerne i højere Grad, end Tilfældet hidtil har været, skulde deltage i Sygehusudgifterne. Jeg har efter min Overtagelse

af Indenrigsministeriet foranlediget, at der for samtlige Landets Amter bliver tilvejebragt et Materiale til Bedømmelse af de Forhold, der knytter sig til Driften af Amtssygehusene, og saa saare dette Materiale er tilvejebragt — jeg haaber, det vil ske, inden ret lang Tid er gaaet — vil hele dette Spørgsmaal blive taget op til en nærmere Overvejelse, idet jeg er af den Opfattelse, i hvert Tilfælde indtil jeg faar Materialet tilvejebragt og faar sat mig nøjere ind i det, at en Forhøjelse af Sygehustaksterne vil være ikke blot rimelig, men nødvendig. Men finder en saadan Forhøjelse Sted, vil man ogsaa paa det Punkt, som det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa, naa til en Lettelse, der vil betyde — set under Hensyn baade til Beskatningen og til Sygehusbetalingen — en Fordeling i det mindste af disse Udgifter paa Amtets Beboere efter andre Principper end det rene Ejendomsbesiddelsesprincip.

Som sagt, Problemet er vanskeligt. Ministeriet har taget det op til Overvejelse og vil søge at løse det, antagelig i Forbindelse med hele Beskatningsproblemet, eventuelt i Forbindelse med en Revision af Landkommunalloven. Men man maa drage Omsorg for, at man har absolut fast Grund under Fødderne, naar man skrider til at foreslaa saadanne Ændringer, idet det jo betyder en afgjort Indgriben i Amtsraadenes hidtidige Dispositionsfrihed. Jeg kan derfor takke den ærede Forslagsstiller for Fremsettelsen af Forslaget, hvorved det hele Problem er blevet aktuelt i den høje Rigsdag, og jeg haaber, at man ved Behandlingen af Lovforslaget og ved den Indsats, som det altsaa er Hensigten at gøre paa dette Punkt fra Regeringens Side, kan naa til en Løsning, som kan siges at være mere tilfredsstillende end den Ordning, vi i Øjeblikket har.

Forslagsstilleren (Piper): Ogsaa jeg kan takke den højtærede Minister for den Maade, hvorpaa Ministeren modtog Lovforslaget. Den højtærede Ministers Udtalelser viser, at der her er et Problem, som trænger til at løses. Naar jeg har fremsat Lovforslaget paa dette Tidspunkt, er det, fordi Erhvervsituationen er blevet saa trykkende, ikke mindst for Landbruget, og fordi det gælder om at befri det for nogle af de Byrder, der i stedse stigende Grad er kommet til at paahvile det i den sidste halve Snes Aar. Forholdet er jo det adskillige Steder, at Amtsskatterne er for-